

que 10 86
XXXIX

ARTICULI

Ecclesiæ Anglicanæ,

Textibus è Sacra Scriptura

depromptis confirmati,

Brevibusque Notis illustrati.

Adjectis insuper

NOMINIBUS AUCTORUM

Locisque in quibus

DOCTRINA in ARTICULIS

Contenta fufius explicatur.

In usum

JUVENTUTIS ACADEMICÆ.

Auctore EDVARDO WELCHMAN,
Ecclesiæ Anglicanæ Presbytero.

O X O N I I,

E THEATRO SHELDONIANO.

Ann. Dom. MDCCXIII.

19

Imprimatur.

GUIL. LANCASTER,

Pro-Vice-Can. Oxon.

Aug. 28. 1712.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

Ad Lectorem

PRÆFATIO.

EN tibi, mi Juvenis charissime, *Articulos Fidei & Religionis*, quibus jamdudum *Matriculæ Universitatis* inserendus pro more subscripsisti, iterum iterumque, si Deus dederit, subscripturus. Quod ut cum judicio in posterum facias expectat alma Mater Academia, & si Sacros aliquando Ordines ambieris, cum Eruditione etiam Sancta Mater Ecclesia. Utcunque sit, *Articulis* hisce te operam dare oportet, nisi iis subscribere quæ parum intelligis libeat, quod ingenui non est animi. At memineris quaeso implicitam fidem ab Ecclesia Anglicana improbari. Ut tibi igitur hac ex parte quodammodo inservirem, *Articulos* edere visum est congruentibus *Sacræ Scripturæ Textibus* munitos & *Notulas* quasdam subjicere, in quibus summa tantum rerum capita attigi, Lectore, qui plurima desiderabit, ad clarissimos Ecclesiæ nostræ Theologos, qui loca quævis fusius tractarunt, remisso. Neque enim is sum, qui novam *Articulorum Expositionem*

Ad Lectorem Præfatio.

tionem moliri ausim, adeo periculosa plenum
opus aleæ, ut ejus causa vix hæreseos notam
effugerit, magni nominis Præsul, Episcopus Sa-
risburiensis. Cum vero illius opus multorum
convitiis dilaceratum cernerem & plurium
manibus excussum, cum mihi etiam videretur
Theologo potius quam Theologiæ Studio legē-
dum, Beveregii porro, uti fere solent post-
huma, imperfectum esset & vix suum saperet
Auctorem, Ellisi vero & Rogerii quasi je-
juna nimis & exanguia respuerent Juvenes:
novam viam ingredi consultum duxi, Sæculo
huic, quod Nomina magis quam Res sectatur,
me nec ingratam nec inutilem operam navatu-
ram sperans, si magnorum Nominum illecebris
in Rerum ipsarum notitiam homines inducerem.
Celebres satis sunt quos laudavi Scriptores, &
res quam proposui abunde sufficiunt. Angli
omnes, uno Grotio excepto, cujus tamen duos
tantum libros citavi, eosque universæ Ecclesiæ
suffragio comprobatos. A quibus vero Angli-
canæ Ecclesiæ mens petenda est, nisi ab ejus-
dem Ecclesiæ Scriptoribus? Plures quidem edu-
cere possem, ac in his delectum quendam habes,
& nollem te librorum multitudine opprimere.
Inter mille alios, pares his paucos invenis,
superiores nullos; Nowello præsertim Juello-
que, quibus Articulus quod attinet, primæ,
post Homilias & Liturgiam, semper tribuenda
sunt; Cum non solum maximi fuerint Theologi,
sed ipsius etiam Convocationis in qua editi sunt

Ad Lectorem Præfatio.

Et confirmati Articuli, pars magna : Hic nimirum Episcopus, Ille Prolocutor.

Ne vero indigneris, quod ad antiquiores hosce scriptores te revocem. Hi enim, ab omni partium studio cæterisque hujus Sæculi vitiis immunes, puram veritatem puris animis secuti sunt Et obtinuerunt; neque tam quod sibi suisque gratum dicere studuerunt, quam quod veritati consonum. His autem perlectis, non obfisto quo minus ad Recentiores te conferas, quin hortor potius Et suadeo. Multos enim habemus lectu sane dignissimos. At si inter legendum, novum aliquid Et eatenus inauditum tibi occurrerit, (quod Hodiernos præsertim indiscriminatim legenti non raro eveniet) tibi caveas quaeso. Quid enim Religioni, mille Et septingentos annos natæ, jam tandem cum Placitis novis ? Porro id ratum tibi fixumque in animo sedeat, nihil esse in Religionem admittendum, nisi quod certissimis Sacrae Scripturae testimoniis confirmatur; eaque omnia tuto satis ignorari, quæ sancti, tum Primitivæ tum Reformatae Ecclesiae Patres ignorarint: Id demum verum esse quod primum.

Ab Lectorum Præfatio.

Et confitemini illis, qui magis: Hic enim
 tunc Episcopus, ille Presbyter.
 Ne vero indignetur, quod ad antiquiores posse
 scriptores se referunt. Hi enim, ad omnes per-
 tinent, sanctis catholicisque huius Sacramenti membris
 omnibus, quorum veritatem huius antiqui formæ
 sunt et obtinentur: neque tam quod huius
 per scriptum dicitur, huiusmodi, quam quod
 est consensum. Ita autem scriptis, non ob-
 sisto quo minus ad Recognitionem se conferat, quin
 doctor potius et iudex. Adhuc enim huiusmodi
 lecta sunt dignissima. Ad huiusmodi legendum,
 necesse est, ut etiam in huiusmodi
 consensum, quod etiam in huiusmodi
 Recognitionem legimus non raro evenit, ista eorum
 quædam. Quia enim Recognitionem, mille et septem-
 gentis annis hactenus, tam laudat cum Placitis
 nostris: Patet etiam huiusmodi huiusmodi in antiquo
 scriptis, nihil esse in Recognitionem admittendum,
 nisi quod antiquis Sacris Scripturis testimonium
 constanter: eadem omnia, tam huiusmodi
 que sancti, tam Recognitionem tam Recognitionem
 classis Patris ignorant: et domus veritas est
 quod primum.

P. 30. Col. 1. v. 20. leg. Ἀπὸ τῆς αἰῶνος.

3
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

AUCTORES

In hoc Opere laudati.

- E**xposition of the Creed by Bishop *Pearson*. folio.
 — Origines Sacrae by Bp. *Stillingfleet*. quarto.
 — his Discourse of the Sufferings of Christ. octavo.
 — his Vindication of the doctrine of the Trinity. oct.
 — his Idolatry of the Church of Rome. oct.
 The Principles and Duties of Natural Religion, by Bishop
Wilkins. oct.
Grotius de Veritate Religionis Christianae.
 — de Satisfactione Christi. duodecimo.
 Dr. *Sherlock's* Discourse of the Divine Providence. quarto.
 — Discourse of a future Judgment. oct.
 The Whole Duty of Man.
 The Art of Contentment, by the Author of the Whole Duty
 of Man.
 The Lively Oracles, by the same Author.
 Mr. *Hooker's* Ecclesiastical Polity. fol.
 Mr. *Ray's* Wisdom of God in the Works of the Creation.
 Edit. 4. octavo.
 Dr. *Scott's* Christian Life. 3. voll. oct.
 Alex. *Nowell's* Catechismus. quarto. 1572.
 Bp. *Jewel's* Works. fol.
 Fasciculus Controversiarum Theologicarum per *J. Prideaux*,
 Episc. *Wigorn*. quarto.
 Mr. *Nelson's* Companion for the Festivals and Fasts. Edit. 4.
 1707. oct.
 Bp. *Cosin's* Scholastical Hist. of the Canon of Scripture. quarto.
 G. *Bulli*, Episc. *Menev*. Def. Fidei Nicanae. quarto vel fol.
 — Judicium Ecclesiae Catholicae de necessitate credendi
 quod Christus sit Deus. oct. vel fol. cum *Grabii* Notis.
 Arch-Bp. *Tillotson's* Sermons.
 Dr. *Cave's* Historia Literaria. 2. voll. fol.
 G. *Outram* De Sacrificiis. quarto vel oct.
 Bp. *LLoyd's* Historical account of Church Government in
 Great Britain. oct.
 Dr. *Stanhope's* Sermon on 2 Tim. 3. 16, 17. quarto.
 Dr. *Hammond's* Practical Catechism. oct.
 — Discourse of Schism. duod.
 Bp. *Hall's* Works. fol.
 Dr. *Claget's* Sermons. oct.

Mr. Wall's History of Infant Baptism. quarto Ed. 2d.

—his Conference. duod.

Bp. Sanderson's Sermons. fol.

—de Obligatione Juramenti. oct.

Bp. Patrick's Answer to the Touch-stone of the Reformed Gospel. oct.

Mason de Ministerio Anglicano. fol.

—his Authority of the Church in making Canons, &c. 4to.

Mr. Kettlewell's Measures of Obedience. quarto.

Dr. Goodman's Penitent pardon'd. oct.

Mr. Chillingworth's Religion of Protestants a safe way to Salvation. fol.

Dr. Potter's Discourse of Church Government. oct.

Bp. Bilson of Christian Subjection. oct.

Bp. Andrew's Sermons. fol.

Bp. Blackhall's Sufficiency of Revelation in eight Sermons, at Mr. Boyle's Lecture. oct.

—Sermon on James 2. 24.

Mr. Walker's modest Plea for Infant Baptism. duod.

A Discourse of Communion in one kind. quarto 1687.

A Treatise of the Celibacy of the Clergy. quarto 1688.

Arch-Bp. Whigfi's Defence of his Ans. to the Admonition. fol.

A Vindication of the Ordinations of the Church of England. quarto 1688.

Bp. Bedel's Life and Letters. oct.

Book of Homilies.

Book of Canons 1603.

Book of Common Prayer.

med

4to.

Sal-

ons,

7.

fol.

land

XIX

1.

1.1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

XX

Tex

I. a

pass

ac

omi

k u j

funt

æter

a l

e Pfal

s Colo

I l

ordin

quod

ducit

quæ i

tiam

omni

gine

XXXIX. ARTICULI

Ecclesiae Anglicanae,

Textibus è sacra Scriptura depromptis confirmati brevibusque notis illustrati.

De fide in sacro-sanctam Trinitatem.

I.^a **U**NUS est ^b vivus, & verus
¹ Deus, ^c ³ æternus, ^d ⁴ incorporeus, ^e ⁶ impartibilis, ^f ⁷ impassibilis, ^g ⁸ immensæ potentiae, ^h ⁹ sapientiae
 ac ⁱ ¹⁰ bonitatis, ^j ¹¹ creator & ¹² conservator omnium, tum visibilium, tum invisibilium.
 Et in unitate hujus divinæ naturæ, tres sunt Personæ, ejusdem essentiae, potentiae ac æternitatis, Pater, Filius, & Spiritus sanctus. 10

^a 1 Cor. 8. 4. ^b 1 Theff. 1. 9. ^c 1 Tim. 1. 17. ^d Joh. 4. 24.
^e Psal. 102. 26, 27. ^f Mat. 19. 26. ^g Pl. 147. 5. ^h Luc. 18. 19.
ⁱ Coloff. 1. 16, 17. ^j Mat. 28. 19. ^k Cor. 13. 14. ^l 1 Joh. 5. 7.

1. Deum esse constat, 1. ex ordine Causarum, qui ex uno quodam incausato originem ducit. 2. ex ipsa Dei Idea, quæ in se necessariam Existentiam implicat. 3. ex Gentium omnium consensu. 4. ex Origine Mundi rerumque ordine

& usu. 5. ex vi Conscientiæ. 6. ex Prophetiis. 7. ex Miraculis.

v. Pearson in Symbolum Apost. Art. 1. Wilkins's Nat. Rel. l. 1. c. 4, 5, 6. Stillingfleet's Orig. Sac. lib. 3. c. 1, 2. Grotius de Ver. Rel. l. 1. c. 2.

2 *Unitas* probatur ex ipsa Dei natura, quæ multitudinem non patitur, eo quod est prima rerum omnium Causa, ultimusque Finis, infinite insuper perfectus: Unde si plures essent, alter alterum posset producere, quin & impedire. Proinde cum Unus sufficiat, neque hic neque illè est necessarius. Deus autem est Ens necessarium, *Exod. 3. 14.*

Pearson in Symb. Apost. Art. 1. Wilkins's Nat. Rel. c. 8. Grotius de Ver. Rel. l. 1. c. 3.

3 *Aternus*. Quoniam est prima Causa, quæ ut vel ab alia causa, vel nihilo producat, impossibile est. Id vero quod absque causa est, ex se est; quod ex se est, nunquam potest non esse.

Wilkins's Nat. Rel. c. 8. Grotius de Ver. Rel. l. 1. c. 6.

4 *Incorporeus*. i. e. immaterialis & Spiritus. Spiritus enim excellentior est Corpore; quare si Deus esset Corpus, Angelis Animabusque humanis esset ignobilior. Præterea, Materia omnis est ex se iners & otiosa, nec movetur, nisi ab alio sit mota. Deus autem primus est motor.

5 *Impartibilis*. Partibile enim omne habet partes extra partes, proinde est extensum & quantum; porro, quum Quanta non se invicem penetrant, Deus infinitus, si quantus esset, omnia loca impleret, adeo ut nulli alii Corpori esset locus.

6 *Impassibilis*. Quicquid patitur, à se fortiore pati-

tur, & est aliquo modo impotens. Deus autem est immensæ potentia. Ille enim, à quo omnis potentia oritur, Omnipotens sit necesse est. Et si quid Deo resistere posset vel ex se istam potentiam haberet proinde esset ipse Deus, vel ex alio, à Deo sc. Unde autem Deus daret potentiam propria maiorem?

Wilkins's Nat. Rel. c. 8. Pearson in Symb. Apost. Art. 6.

7 *Sapientia* Dei patet ex admirabili rerum ordine & Usu, ex variis etiam divinæ Providentiæ effectibus.

Wilkins's Nat. Rel. c. 6. 9. Ray's Wildom of God &c. Sherlock of Providence c. 8.

8 *Bonitas* Dei patet ex creatione & conservatione rerum, maxime autem ex Generis humani per Christum Redemptione.

Sherlock of Providence c. 7. Wilkins's Nat. Rel. l. 1. c. 10. Art of Contentment Sect. 3. 4. Scott's Christian Life part 2. vol. 2. pag. 242.

9 *Creator omnium*. Mundum æternum non esse testantur Artes nuper inventæ, Regionnes nuper investigatæ & adhuc incultæ. Historiæ omnes paucos retro annos respicientes. Factus est igitur. Ut casu fieret, absurdum & impossibile. Quare Creatorem habuit. Quem vero nisi Deum?

Pearson in Symb. Apost. Art. 1. Wilkins's Nat. Rel. l. 1. c. 5. Stillingfleet's Orig. Sacr. l. 3. c. 2.

10 *Conservator omnium*. Nihil

o-
n-
uo
ni-
id
fe
o-
ex
m
ia

ur-

d-
u,
i-

9.
cc.

ex
e-
e-
m

7.
o.
4.
2.

m
r
-
l-
es
-
u
-
r.

.
. .
. .
. .

2.1 Verbum Dei, verum hominem esse
2 factum

3

4

5

6

7

8

9

10 et

11

12

12

13

14

15

16

hil e
existi
penc

Sc
vol. 1
Provi
tech.

II
Deun
tius
Filio

II.

æte
es j

tia

dua

qu

sep

nu

e q

&

ret

or

lib

L
27.

nic
Joh

Ecclesiæ Anglicanæ.

3

hil enim ex se & necessario
existit præterquam Deus. De-
pendent igitur omnia à Deo.

Scott's Christ. Life part 2.
vol. 1. c. 4 §. 1. *Sherlock* of
Providence c. 2. *Nowell's Ca-*
tech. pag. 49, 50.

II *Et in Unitate &c.* Cum
Deum unicum esse certo cer-
tius sit; Atramen & Patri &
Filio & Spiritui Sancto af-

signentur à Scriptura ea At-
tributa Cultusque quæ Deo
soli conveniunt; non imme-
rito dicitur, unum esse Deum,
tres vero Personas.

Stillingsfleet's Doctrine of the
Trinity. *Hooker's Eccl. Pol.* l. 5.
§ 51. *Prideaux Fasc. Con. rov.*
C. 2. Q. 2. *Nelson's Festivals,*
Trin Sunday. *Nowell's Catech.*
pag. 46.

Verbum Dei, verum hominem esse
De Verbo, sive filio Dei, qui verus homo
factus est
factum.

II. **F**ilius, qui est ^a verbum Patris, ^b ab
æterno à patre genitus, ³ verus &
æternus Deus ac ⁴ patri consubstantialis, ⁵
^c in utero beatæ virginis, ex illius substan-
tia naturam humanam assumpsit: ^d ita ut
duæ naturæ, divina & humana, integre at-
que perfecte in unitate personæ fuerint in-
separabiliter ⁶ conjunctæ, ex quibus ~~est~~ ^{est} ¹⁰ *et*
natus Christus, verus Deus, & verus homo,
qui ⁷ vere passus est, crucifixus, mortuus,
& sepultus, ^f ut ⁸ patrem nobis reconcilia-
ret, ^g essetque hostia, non tantum pro culpa
originis, verum etiam pro omnibus actua- ¹⁵
libus hominum peccatis.

^a Joh. 1. 1. ^b Heb. 1. 5, 6, 8, 10, 11. Apoc. 22. 13. Isai. 44. 6.
^c Luc. 1. 31. Gal. 4. 4. ^d Apoc. 1. 5, 6, 17, 18. Act. 20. 28. ^e Mat.
27. ^f Eph. 2. 16, 17, 18. ^g Is. 53. 4, 5, 6. 1 Joh. 2. 2. 2 Cor. 5. 21.

1 *Filius.* Secunda in Tri-
nitate Persona est *Αγιος* ille à
Johanne prædicatus. Joh. 1.

2 *Genitus* quidem, aliter
non esset Filius; sed ab æter-
no, aliter non esset Deus.

A 2

3 *Verus*

3 *Verus & eternus Deus.* Deus est non metaphorice, sed proprie sic dictus.

4 *Patri consubstantialis, i. e. unius ejusdemque cum Patre Substantiæ.*

Pearson in Symbol. Apost. Art. 2. Bulli Judic. Eccl. Cath. & Fidei Nic. Defens. Scott's Christian Life part 2. ch. 7. §. 1. Cave Dissertatio de Eusebii Arianism. Prideaux Fasc. Contr. C. 2. Q. 3, 4. Tillotson's Sermons of the Divinity.

5 *Cum Semen Mulieris Serpentis caput contritum promiserat Deus; necesse erat ut è Virgine nasceretur, aliter enim fuisset Semen Viri pariter ac ceteri omnes.*

6 *Conjunctæ quidem sunt ambæ naturæ, divina sc. & humana, in Christo sed non confusæ; & ex utraque natura, salva tamen utriusque integritate, una fit Persona, de qua tota sæpe prædicatur id quod uni tantum naturæ est proprium. Sic Deus sanguinem effudisse dicitur, Act. 20. 28. & Homo Angelis adorandus*

proponitur, Heb. 1. 6. Hujusmodi Prædicatio dicitur *Communio Idiomatum.*

Pearson in Symbol. Apost. Art. 3. Scott's Christian Life part 2. c. 7. §. 1. Nelson's Festivals, Annuntiation. Hooker's Eccl. Pol. l. 5. §. 51. &c.

7 *Qui vere passus est, &c. Secundum humanam naturam, nam quoad divinam erat impassibilis.*

Pearson in Symbol. Art. 4. Nelson's Fasts, Good Friday.

8 *Ut patrem &c. Ne Genus humanum ob peccata Justitiæ divinæ obnoxium interiret, sese victimam piacularem obtulit Christus, unde dicitur δέναι τὸ πρὸς θυτὴν αὐτῆς λόγον ἀπὸ πάντων Mat. 20. 28. & ἰαυτὴν ἀντιλυσσεν ὑπὲρ πάντων, 1 Tim. 2. 6.*

Outram de Sacrificiis l. 2. Grotius de satisfact. Christi. Stillingfleet of the Sufferings of Christ. Scott's Christian Life part 2. c. 7. §. 5. Nelson's Fasts, Good Friday. Nowell's Catech. pag. 64, 66. Pearson in Symbol. Art. 10.

3.1

2

3

4

4.1 Resurrectio Christi

2

3

4

5

6

7

8

De descensu Christi ad Inferos.

III. **Q**uemadmodum Christus pro nobis mortuus est, & sepultus, ^a ita

~~De~~ Resurrectione Christi.

IV. ^a **C**hristus vere à mortuis resurrexit, ^b suumque corpus cum carne, ossibus, ^c omnibusque ad integritatem humanæ naturæ pertinentibus, recepit: ^d cum quibus ^e in coelum ascendit, ^e ibique residet, ³ quoad extremo die ^f ad judicandos homines reversurus sit. 8

^a Mat. 28. 6. ^b Luc. 24. 39. ^c Act. 10. 41, 42. ^d Mar. 16. 19. ^e Act. 3. 20, 21. ^f Act. 10. 42.

1 *Christus vere &c.* Eodem enim cum corpore, quod crucifixum & sepultum est, resurrexit.

Pearson in Symbol. Art. 5. Scott's Christian Life part 2. c. 7. §. 13. Nelson's Festivals, Easter-day. Homily of the Resurrection. Nowell's Catech. p. 71, 72.

2 *In coelum ascendit, nempe in coelum supremum, ibique residet ad dextram Patris, & pro nobis intercedit.*

Nowell's Catech. p. 73. Pearson in Symbol. Art. 6. Scott's Christ. Life part 2. c. 7. §. 5. Nel-

son's Festivals, Ascension-day.

3 *Quoad extremo die &c.* Durationi hujus mundi certus proculdubio annorum, quin & dierum, assignatus est numerus, etiamli Angelos pariter ac nos lateat. Quo elapso à coelo redibit Christus omnes homines tam vivos quam mortuos judicaturus, & tunc reddet unicuique secundum opera sua.

Nowell's Catech. p. 86. Nelson's Festivals c. 2. Pearson in Symbol. Art. 7. Sherlock of Judgement. Scott's Christ. Life part 2. c. 7. §. 11.

3.1

2

3

4

4.1 Resurrectio Christi

2

3

4

5

6

7

8

De descensu Christi ad Inferos.

III. **Q**uemadmodum Christus pro nobis mortuus est, & sepultus, ^a ita est etiam credendus ^r ad inferos descendisse.

Nam corpus usque ad resurrectionem in sepulchro jacuit, spiritus ab illo emissus, cum spiritibus qui in carcere sive in inferno delincebantur fuit, illisque predicavit quemadmodum testatur Petri locus.

extremo die ^f ad judicandos homines reversurus fit. 8

^a Mat. 28. 6. ^b Luc. 24. 39. ^c Act. 10. 41, 42. ^d Mar. 16. 19. ^e Act. 3. 20, 21. ^f Act. 10. 42.

¹ Christus vere &c. Eodem enim cum corpore, quod crucifixum & sepultum est, resurrexit.

Pearson in Symbol. Art. 5. Scott's Christian Life part 2. c. 7. §. 13. Nelson's Festivals, Easter-day. Homily of the Resurrection. Nowell's Catech. p. 71, 72.

² In caelum ascendit, nempe in caelum supremum, ibique residet ad dextram Patris, & pro nobis intercedit.

Nowell's Catech. p. 73. Pearson in Symbol. Art. 6. Scott's Christ. Life part 2. c. 7. §. 5. Nelson's Festivals, Ascension-day.

³ Quoad extremo die &c. Durationi hujus mundi certus proculdubio annorum, quin & dierum, assignatus est numerus, etiam si Angelos pariter ac nos lateat. Quo elapso à caelo redibit Christus omnes homines tam vivos quam mortuos judicaturus, & tunc reddet unicuique secundum opera sua.

Nowell's Catech. p. 86. Nelson's Festivals c. 2. Pearson in Symbol. Art. 7. Sherlock of Judgement. Scott's Christ. Life part 2. c. 7. §. 11.

Nowell's Catech. p. 86. Nelson's Festivals c. 2. Pearson in Symbol. Art. 7. Sherlock of Judgement. Scott's Christ. Life part 2. c. 7. §. 11.

De Spiritu sancto.

V. ⁵ **S**piritus sanctus à ^a Patre & ^b Filio
 procedens ^c ejusdem est cum Patre,
 & Filio essentiae, majestatis, & gloriae, ve-
 rus, ac æternus Deus.

^a Joh. 15. 26. ^b 1 Pet. 1. 11. ^c 1 Cor. 3. 16, 17. 6. 19. Act. 5. 3, 4.

1 Quum istæ operationes
 Spiritui Sancto attribuantur,
 quæ non, nisi personæ à Pa-
 tre & Filio distinctæ, attribui
 possunt, uti intercedere pro
 Sanctis *Rom* 8. 27 venire mis-
 sum à Patre in nomine Chri-
 sti *Jo.* 14. 26. recipere quæ
 sunt Christi & aliis ostendere
Jo. 16. 14. quinetiam eidem
 attribuantur ea quæ soli Deo
 attribui possunt, verbi gratia,
 Fidelium corpora sibi habere
 in Tempa 1 Cor. 3. 16. 6. 19.

imo Ecclesiam totam sibi æ-
 que ac Patri & Filio dedica-
 tam *Mat.* 28. 19. necesse est
 ut Spiritus Sanctus sit verus &
 æternus Deus, Patri & Filio
 æqualis, unaque cum illis ado-
 randus & invocandus.

Homily on Whit-Sunday
 part 1. *Pearson* in Symbol.
 Art. 8. *Scot's Christian Life*
 part 2. c. 7. §. 1. *Nelson's Fe-*
stivals, Trinity Sunday *Pri-*
deaux Fasc. Controv. C. 2.
 Q. 5, 6.

1.

2

3

4

5

1 divina Scriptura doctrina sufficit ad
2 salutem

3

4

5 quoque

6

7

8

9

10

11 Catalogus

12

13

14

15 Genesis

Ruth

Psalmi

16 Exodus

2 Samuelis

Proverbia

17 Leviticus

2 Regum

Ecclesiastes

18 Numeri

2 Paralipon

Cantica

19 Deuteronomio

2 Esdrae

14 Propheta majores

20 b Iudicium

12 Ester

12 Propheta minores

21 a Ioshua

Job

22

23

24

25

26

*Alios autem libros (ut ait * Hieronymus) legit
quidem Ecclesia, ad exempla vitæ, & for-
mandos mores: illos tamen ad dogmata con-
firmanda non adhibet, ut sunt,*

30

*& quartus
Tertius ~~liber~~ Esdræ. Canticum trium pue-*

Tertius & quartus Esdræ

Judith

Sapientia

Tobias

Jesus filius Syrach

2. libri Macchabeorum

Baruch Prophetæ.

Cadæothæ.

*Novi Testamenti omnes libros (ut vulgo recepti
sunt) recipimus, & habemus pro Canonicis.*

40

a 2 Tim. 3. 15, 16, 17. b Mat. 15. 9.

1 Omnia enim continet
Scriptura quæ vel ad Fidem
vel ad Praxin pertinent, extra
quæ nihil à nobis exigit Deus.

*Prideaux Fasc. Controv. C. 1.
Q. 6.7. Hall's Roma Irrecon-
cil. §. 16. Bp. Blackhall's 8 Ser-
mons at Mr. Boyle's Lecture.*

2 Cum ejus sit Salutis con-
ditiones præscribere, cujus est
Salutem ipsam conferre: Ho-
minis non est jubere vel do-
cere alia tanquam ad Salutem
necessaria quam quæ Deus ipse
in Scripturis jussit & docuit,
quæ & ipse ad Salutem suffi-
cere asserit.

3 Canonicos, i. e. divinitus
inspiratos, & nobis in Fidei
morumque regulam datos.

4 Ecclesia sc. universa, de
paucis enim, nempe Epistola
ad Hebræos, 2da & 3ia Jo-
hannis & Apocalypsi, à quibus-
dam Ecclesiis aliquandiu du-
bitatum est.

Homily of the reading the
Holy Scripture. Nowell's Ca-
tech. pag. 4. Jewel's Apology
Det. part 1. c. 8, 9. Chilling-
worth's Relig. Prot. c. 2. Stan-
hope on 2 Tim. 3. 16, 17.
Hooker's Eccl. Pol. 1. 1. §. 14.

*Stillingsfleet's Orig. Sacr. Gro-
tius de Ver. Rel. 1. 3. Cosin's
Histor. Scholast. Christian's
Birthright §. 2. Prideaux Fasc.
Contr. C. 1. Q. 2. Hall's Ro-
ma Irreconc. §. 14.*

* Præfat. in Proverb.

legit
for-
con-

6. 27

20

que-

29

labiorum.

cepti
is.

33

34

C. I.
recon-
8 Ser-
ture.

35

vinitus
Fidei
os.

36

ria, de
pistola
ia Jo-
quibus-
liu du-

37

38

f. Gro-
Cofin's
iltian's
ex Fasc.
l's Ro-

39

40

De

7.1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

VII.

dem

stum

num

gene

³ qui

pora

⁴ lex

mon

nequ

publ

min

(qua

Chri

² M

e Hebr.

Hebr. 7

¹ T

Testan

contra

liant,

ritaten

² I

fitum,

num p

us qu

eander

lutein

men

infirm

non p

salvatu

unicu

De veteri Testamento.

VII.^a **T**estamentum vetus novo contrarium non est, ² quandoquidem ^b tam in veteri, quam in novo per Christum, qui unicus est mediator Dei, & hominum, Deus & homo, æterna vita humano generi est proposita. ^c Quare male sentiunt, ³ qui veteres tantum in promissiones temporarias sperasse confingunt. ^d Quanquam ⁴ lex à Deo data per Moysen (quoad Cere-
monias & ritus) Christianos non astringat, neque civilia ejus præcepta in aliqua republica necessario recipi debeant, ^e nihilominus tamen ^f ab obedientia mandatorum (quæ moralia vocantur) nullus (quantumvis Christianus) est solutus.

^a Mat. 5. 17, 18. Act. 18. 28. ^b Gen. 3. 15. 12. 3. Dan. 12. 3, 4.
^c Hebr. 11. 10, 14, 26, 35. ^d Gal. 3. 25. 5. 1. ^e Col. 2. 16, 17, Act. 15.
Hebr. 7. 12, 18. ^f Jac. 2. 8, 9, 10, 11.

1 Tantum abest ut V. & N. Testamenta sint sibi invicem contraria, ut se mutuo stabiliant, sibi que invicem auctoritatem concilient.

2 Idem est utrique propositum, nempe æterna hominum per Christum Salus. *Vetus* quidem Legem nobis dat, eandemque observantibus salutem promittit. Quum tamen ea sit humanæ naturæ infirmitas, ut Legem implere non possit; per Legem Nemo salvator, Ideoque Christum, unicum salutis auctorem, per

Cæremoniarum umbras, Typos & Prophetias indigitat Testamentum *Vetus*, *Novum* que clare ostentat.

v. *Hammond's Pract. Cat. l. 1. §. 1.* Preface to the whole duty of Man, §. 12, &c. *Claget* on 2. Pet. 1. 19. *Nowell's Cat.* pag. 41.

3 Veteres Spiritualia & æterna sperasse satis patet ex *Hebr. 11.*

4 Mosaicæ Legis Cæremonias abolendas fore prædicat deus *Jer. 32. 31, 32.*

Stillingsf. Orig. Sacr. l. 2. c. 7.
B 5 Man-

5 Mandata Moralia ad naturam humanam adeo sunt accommodata, ut, si irrita fierent, miserrimus esset hominum status, denuo hæc rata fecit ipse Christus *Mat. 5. 17, 18, 19, 20.*
Hammond's Pract. Cat. l. 2. §. 3.

Symbola tria.
~~*De tribus Symbolis.*~~

i/c/ VIII. ¹ Symbola tria, ² Nicænum, ³ Athanasii, & ⁴ quod vulgo Apostolicum appellatur, omnino recipienda sunt, & credenda, nam firmissimis Scripturarum testimoniis probari possunt.

1 *Symbola*, ideo sic dicta, quoniam ex his, quasi tesseriis quibusdam militaribus, Christiani Catholici ab Infidelibus & Hæreticis dignoscuntur.

2 *Nicænum*, sic dictum, quia maximâ ex parte à Patribus in Concilio Nicæno congregatis compositum est. Quæ vero ad Deitatem Spiritûs Sancti attinent à Concilio Constantinopolitano sunt adjecta, uno [*Filioque*] excepto, quod ab ecclesia occidentali additum est.

3 *Athanasii*, sic dicitur, non quia ab Athanasio conscriptum sit, sed quia ejusdem sententiam satis feliciter exprimat, qui fuit orthodoxæ Fidei celeberrimus propugnator.

4 *Vulgo Apost.* Ab Apostolis enim ipsis conscriptum esse haud satis constat.

Hooker's Eccl. Pol. l. 5. §. 42.
Wall's Hist. of Infant Bapt. part 2. C. 9. §. 10. *Cave's Hist. Lit. Vol. 1. p. 146. & Vita Athanasii §. 6. n. 10.*

Peccatum
~~*De peccato Originali.*~~

i/c/ IX. ¹ Peccatum originis ² non est (ut fabulantur Pelagiani) in imitatione Adami situm, ³ sed est vitium, & depravatio naturæ, cujuslibet hominis ex Adamo natura-

p. 1 Symbola tria

2

3 Apostolicum

4

nis

5

6

10

9. 1 Peccatum originale

2

3

4

5

A

2

ine

4. 6

7

8

9

10

11

12

ut affectus carnis Grace &c

13

14

15

Carnis omitted in the text
but inserted with pencil in
the margin

16

17

18

19

20

^a naturaliter propagati: qua fit, ^c ut ab originali iustitia quam longissime distet, ^d ad malum sua natura propendeat, ^e & caro semper adversus spiritum concupiscat, ^f unde in unoquoque nascentium, iram Dei, atque damnationem meretur. ^g Manet etiam in renatis hæc naturæ depravatio. ^h Qua fit ut affectus Græce *φρόνημα σαρκός* (quod ^{carnis} alii sapientiam, alii sensum, alii affectum, alii studium ¹⁰ ~~carnis~~ interpretantur,) legi Dei non subjiciatur. ⁱ Et quanquam renatis & credentibus, nulla propter Christum est condemnatio, ^k peccati tamen in sese rationem habere concupiscentiam, fatetur Apostolus. ¹⁵

^a Rom. 5. 14. ^b Rom. 5. 19. ^c Rom. 7. 18. ^d Gen. 3. 21. ^e Gal. 3. 17. ^f Rom. 5. 18. ^g Gal. 3. 17. ^h Rom. 8. 7. ⁱ Rom. 8. 7. ^k Rom. 7. 7.

1 Quum Infantibus æque ac Adultis opus sit Mediatore, est sane in iis aliquid remittendum. Id vero, quid nisi peccatum? Porro quum eisdem non convenit imitatio, restat ut Peccatum hoc sit Vitium & depravatio naturæ.

2 Naturaliter prop. sic ab hoc reatu eximitur Christus, qui supernaturaliter est propagatus.

Nowell's Catech. p. 53, 54. Homily of the Nativity and Hom. of the Passion, part 2.

Wall's Hist. of Inf. Bapt. part 1. c. 19. Prideaux Fasc. Contr. C. 3. Q. 3.

3 Manet etiam &c. Hoc certe in dubium revocari non potest, quod tristi nimis experientia plus satis constat.

4 Peccati tamen &c. Infirmi-
mitatis saltem, nisi enim Voluntatem secum rapiat, Voluntarium certe non est, neque in condemnationem renatis imputabitur.

Nowell's Catech. p. 35. Prideaux Fasc. Contr. C. 3. Q. 5.

De libero Arbitrio.

X.^a **E**A est hominis post lapsum Adæ conditio, ut sese naturalibus suis viribus, & bonis operibus, ad fidem, & invocationem Dei convertere, ac præparare non possit. ^b Quare absque gratia Dei (quæ per Christum est) nos præveniente, ut velimus; & cooperante, dum volumus, ad pietatis opera facienda, quæ Deo grata sunt, & accepta, nihil valemus.

^a Joh. 15. 4, 5. 6. 44. 1 Cor. 2. 14. 12. 3. ^b Phil. 2. 13.

1 Ea nempe est Intellectus Cæcitas, ea Voluntatis per-
verfitas, isque passionum ap-
petituumque impetus, ut Ho-
mo sibi relictus neque cer-
nere neque eligere possit ea
quæ vere bona sunt, sed in
contraria rapiatur. Quare A-
postolus ait Eos qui in carne
sunt, Deo placere non posse
Rom. 8. 9. Hinc nobis opus
est ad omne bonum auxilio
divino; quod quidem nulli

deesse videtur, qui non deest
sibi.

2 Quare absque gratia Dei
&c. Neque enim credere pos-
sumus nisi deus aperiat corda.
Act. 16. 14. neque velle, ne-
que agere, nisi ille utrumque
in nobis operetur. Phil. 2. 13.

Nowell's Catech. pag. 104.
Hammond's Pract. Cat. l. 3. §. 4.
Wall's Hist. of Inf. Bapt. part.
1. c. 19. Prideaux Fasc. Contr.
C. 3. Q. 4. Hall's Roma Irre-
concil. §. 8.

10. 1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

e/

viva

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

Reputemur

1

2

3

4

5

6

7

8

De

De hominis Justificatione.

XI.^a **T**antum propter meritum Domini, ac Servatoris nostri Jesu Christi, per fidem, non propter opera, & merita nostra, justi coram Deo reputamur.
^b Quare sola fide nos justificari, doctrina est saluberrima, ac consolationis plenissima, ut in homilia de justificatione hominis, fufius explicatur.

^a Rom. 3. 23, 24, 25, 26. Eph. 2. 8, 9. ^b Rom. 5. 1, 2.

Quum optima etiam optimorum opera sint imperfecta, adeo ut, si Deus intraret in judicium cum servis suis, nemo in conspectu ejus justificaretur, Ps. 143. 2. sequitur omnes, quotquot justificantur, tantum propter merita Christi justificari per Fidem, vivam sc. quæ per Charitatem ope-

ratur. Gal. 5. 6.

Nowell's Catech. p. 98, 129.

Homilies of Salvation and Faith. Hamm. Pract. Cat. l. 1.

§. 4. Prideaux Fasc. Contr. C.

§. 5. Q. 5. Blackhall on James

2. 24. Hooker's Discourse of

Justification. Hall's Roma Ir-

reconcil. §. 7. Jewel's Def.

Apol. part 1. ch. 9. Div. 4.

De bonis Operibus.

XII.ⁱ **B**ona opera, quæ sunt ^a fructus fidei, & justificatos sequuntur, ^b quanquam peccata nostra expiare, & divini judicii severitatem ferre non possunt: ^c Deo tamen grata sunt, & accepta in Christo, ^d atque ex vera & viva fide necessario profluunt, ^e ut plane ex illis, æque fides
 viva

v/ viva cognosci possit, atque arbor ex fructu
 10 iudicari.

a Jac. 2. 17, &c. *b* 1 Joh. 1. 7. Pl. 143. 2. *c* Hebr. 13. 16, 21.
d Gal. 5. 6. *e* Jac. 2. 18. Matt. 7. 16.

1 Opera bona etiam si non
 meritoria, attamen, grata esse
 Deo & per Christum accepta
 ex eo constat, quod Deus nos
 creavit in Christo Jesu ad
 bona opera, Eph. 2. 10. &
 Christus semet ipsum dederit,
 ut purificaret sibi populum
 peculiarem studiosum bono-
 rum operum, Tit. 3. 14. Qui
 etiam redditurus est unicui-
 que secundum opera sua, Rom.

2. 6. Porro quisquis Evange-
 lio veram fidem habet, bonis
 operibus operam dabit; si quis
 aliter fecerit, is vel nullam
 omnino fidem habet, vel mor-
 tuam.

Homily of Faith. Nowell's
 Catec. pag. 45, 46, 101, 102.
 Hammond's Pract. Cat. l. 1. §. 3.
 whole Duty of Man, Sunday
 the first.

a
~~De Operibus~~ ante Justificationem.

XIII. ^a **O**pera quæ fiant ante gratiam
 Christi, & spiritus ejus affla-
 tum, cum ex fide Jesu Christi non prode-
 ant, minime Deo grata sunt, neque gratiam
 (ut multi vocant) de congruo merentur.
 Immo cum non sint facta, ut Deus illa
 fieri voluit & præcepit, peccati rationem
 habere non dubitamus.

a Rom. 3. 9, 10, 19, 20, 23. 8. 7, 8.

1 Ut opera sint perfecte
 bona, oportet ut à bono flu-
 ant principio, viz. à Fide, &
 in bonum finem tendant, viz.
 Dei gloriam, prorsus ut ne
 minima ex parte deficiant.
 Quis vero mortalium ante,
 quin & post Christi gratiam,
 in bene agendo eo usque fe-

lix? Opera igitur Infidelium,
 utcumque splendida, ob im-
 perfectionem nihil possunt
 mereri, & ob defectus mala
 potius censenda sunt quam
 bona.

Homily of good Works
 part 1. Sanderſon on Rom. 3. 8.
 §. 3, 4. Nowell's Catec. p. 101.

De

12. 9

Arbor

10

13. 1

Opera

2

3

4

5

6

7 Imo

8

9

14.1

10

2

3

4

5

6

7

8

9

10

9

Opera

De Operibus Supererogationis.

XIV. ^a **O**pera quæ supererogationis appellant, non possunt sine arrogantia & impietate prædicari. Nam illis declarant homines, non tantum se Deo reddere, quæ tenentur, sed plus in ejus gratiam facere, quam deberent; cum aperte Christus dicat; ^b cum feceritis omnia quæcunque præcepta sunt vobis, dicite, servi inutiles sumus.

^a Luc. 18. 11, 12, 14. ^b Luc. 17. 10.

1 Quum lex Dei sit omni ex parte perfecta, & omne bonum opus à nobis exigat; quum etiam Deum ex tota anima totisque viribus amare jubeamur, *Luc. 10. 17.* iste autem Amor ad omne bonum opus impellit; quis restat locus operibus supererogationis?

Præterea, ut sua sibi debita remittantur vel optimo cuique quotidie orandum est, ut vero quis debitor simul esset atque supererogator, est plane absurdum.

Patrick's Anf. to the Touchstone §. 18.

*Nemo propter Christum
De Christo, qui solus est sine peccato.*

XV. ^a **C**hristus, in nostræ naturæ veritate, per omnia similis factus est nobis, ^b excepto peccato, à quo prorsus erat immunis, tum in carne, tum in spiritu. ^c Venit ut agnus, absque macula, qui mundi peccata per immolationem sui semel factam tolleretur, & ^d peccatum (ut inquit Johannes) in eo non erat: ^e sed nos reliqui etiam baptizati, & in Christo regenerati, ^e in multis tamen offendimus omnes. ^f Et si dixerimus, quod peccatum non habemus, nos ipsos seducimus, & veritas in nobis non est.

^a Hebr. 2. 14. ^b Hebr. 4. 15. Joh. 14. 30. 1 Pet. 2. 22. ^c Joh. 1. 2. Hebr. 9. 14, 26. ^d 1 Joh. 3. 5. ^e Jac. 3. 2. ^f 1 Joh. 1. 8.

1 Christus etsi, æque ac nos, Homo, omni tamen peccati labe fuit immunis; quod si Ille alicujus peccati fuisset reus, ipsi uti & nobis alio Redemptore opus fuisset. At quis tandem ille Christi Redemptor?

Nowell's Cat. p. 61. Scott's Christian life part 2. c. 7. §. 5.

2 Sed nos reliqui &c. Nemo enim mortalium, Christo solo

excepto, perfecte bonus. Pauci quidem in Scriptura dicuntur justi, ex. gr. Noah, Job, Zacharias, sed comparative tantum, & secundum gratuitam Dei misericordiam; qui animi sinceritatem pro absoluta perfectione accipit.

Nowell's Cat. pag. 40, 228. Jewel's Apol. defens. part 2. c. 19. Divis. 1. Mason de Ministr. Angl. l. 5. c. 5. §. 8.

15. 1 Nemo propter Christum sine
2 peccato

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12 quia

13

14

5

16

15

16.1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

penitencia

nesso

iaj

14

after Baptisme

De peccato in Spiritum Sanctum.

~~De peccato post Baptismum in Spiritum~~

XVI. ¹ **N**ON omne peccatum mortale post Baptismum voluntarie perpetratum est peccatum in Spiritum Sanctum, & irremissibile. ^b Proinde lapsis à Baptismo in peccata, locus poenitentiae non est negandus; ^c post acceptum Spiritum Sanctum possumus à gratia data recedere, atque peccare, denuoque per gratiam Dei resurgere, ac resipiscere: ^d ideoque illi damnandi sunt, qui se quamdiu hic vivant, amplius non posse peccare affirmant, ^e aut vere resipiscentibus, ~~venia~~ locum denegant.

penitentiae!

^a Mar. 3. 28. ^b Gal. 6. 1. ^c Rom. 11. 20. Luc. 22. 32. ^d 1 Joh. 1. 10. ^e 2 Cor. 2. 7. 8.

1 Omne peccatum est sua natura mortale, Rom. 6. 23. & in Spiritum Sanctum, æque ac Patrem & Filium; sed remissibile, modo non sit peccatum istud in Spiritum Sanctum ~~aut~~ hoc sic dictum. Hoc autem est Blasphemia in Spiritum Sanctum. Quo peccato eos solos teneri dicit Hieronymus, "qui cum in virtutibus videant opera Dei, calumni-
entur & clamitent dæmonis esse Virtutem: & omnia signa quæ facta sunt, non ad divinam magnificentiam sed ad diabolum pertinere."

Hieronymus ad Marcellam, Opera tom. 3. p. 141. Ed. Froben.

Tillotson on Mat. 12. 31, 32.
Kettlemell's Measures of obedience l. 5. c. 6.

2 Post acceptum Spiritum Sanctum &c. Hoc patet ex exemplis Davidis, Petri, &c. Quamobrem cum erga peccatores resipiscentes se facilem præbeat Deus, non debet se difficilem præbere Ecclesia.

Homily of Repentance, part 1. Kettlemell's Measures of obedience l. 5. c. 1. Goodman's Penitent pardon'd l. 3. c. 1. Pearson in Symbol. Art. 10.

De Prædestinatione, & Electione.

XVII. **P**Rædestinatio ad vitam, est æternum Dei propositum, quo ante jacta mundi fundamenta, suo consilio, nobis quidem occulto, constanter decrevit, ^b eos quos in Christo elegit ex hominum genere, ^c à maledicto & exitio liberare, atque (ut vasa in honorem efficta) per Christum, ad æternam salutem adducere. ^d Unde qui tam præclaro Dei beneficio sunt donati, illi spiritu ejus, opportuno tempore operante, secundum propositum ejus vocantur, vocationi per gratiam parent, ^e justificantur gratis, ^f adoptantur in filios ~~Dei~~, ^g unigeniti ~~filii~~ Jesu Christi imaginem efficiuntur conformes, ^h in bonis operibus sancte ambulant, & ⁱ demum ex Dei misericordia pertingunt ad sempiternam felicitatem.

20 Quemadmodum prædestinationis & electionis nostræ in Christo pia consideratio, dulcis, suavis, & ineffabilis consolationis plena est, vere piis, & ^j his qui sentiunt in se vim spiritus Christi, facta carnis, & ^k membra, quæ adhuc sunt super terram, mortificantem, animumque ad cœlestia & superna rapientem. Tum quia fidem nostram de æterna salute consequenda per Christum plurimum stabilit, atque confirmat, tum quia amorem nostrum in Deum

vehe-

Dei omitted

ejus omitted

his written his

1.

2.

3.

4.

5. pertrudit

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

1. Tantum in nomine Christi speranda 2

2. est eterna salus

3.

4.

5.

6.

vehementer accendit. Ita hominibus curiosis, carnalibus, & Spiritu Christi destitutis, ob oculos perpetuo versari prædestinationis Dei sententiam, perniciosissimum est præcipitium, unde illos diabolus protrudit, vel in desperationem, vel in æque perniciosam impurissimæ vitæ securitatem; deinde promissiones divinas sic amplecti oportet, ut nobis in sacris literis generaliter propositæ sunt, & Dei voluntas in nostris actionibus ea sequenda est, quam in verbo Dei habemus diserte revelatam.

a Eph. 1. 4, 5. Mat. 25. 34. 2 Tim. 1. 9. *b* 1 Pet. 1. 2. *c* Gal. 3. 13. *d* Rom. 8. 30. *e* Eph. 1. 7. *f* Gal. 4. 5. *g* Rom. 8. 29. *h* Eph. 2. 10. *i* Eph. 1. 11. 1 Pet. 1. 3, 4.

Totius Articuli Veritas ex Textibus in margine citatis patet. Monitum autem Lectorem velim Electionis tantum Gratiâ inibi assertam esse, Reprobationis autem Severitatem intactam prorsus relinqui. Atque ut hic se sistat hortor, & curiositati frænum injiciat. Prædestinationis enim doctrina est pro-

funda quædam Abyssus, in qua scrutanda Juniorum animos occupari parum expedit. Multo minus decet Concionatores de altis hisce mysteriis negotium populo facessere, sed promissiones divinas generaliter proponere, ut in sacris literis propositæ sunt, & ut nos eas amplecti oportet.

~~De speranda æterna salute~~ Tantum in
nomine Christi speranda est
æterna salus.

XVIII. **S**unt & illi Anathematizandi, qui dicere audent unumquemque in lege, aut secta quam profitetur esse servandum, modo juxta illam, & lumen natura

turæ accurate vixerit,^a cum sacrae literæ tantum Jesu Christi nomen prædicent in quo salvos fieri homines oporteat.

^a Act. 4. 12.

I Hi certe, siqui alii, Anathemate digni, quibus inutile prorsus videtur Evangelium. Frustra etenim Evangelium revelavit Christus, & frustra per totum terrarum orbem prædicari iussit, si Fidem demum habentibus, & non habentibus, æque pateret in Cælum aditus; quum tamen iis solis promittatur Salus, his autem æterna denunciatur damnatio *Marc. 16. 16.* Quid de iis fa-

cturus sit Deus, apud quos nunquam prædicatus est Christus, nostrum non est decernere. Charitatis quidem est, de iis, siqui sint, qui ad rectæ rationis normam vitam moresque componant, bene sperare; at eosdem in pari cum Ecclesia Dei conditione collocare, summæ est audaciæ.

Sherlock of Judgment c. 6.
Prideaux Fasc. Contr. C. 4.
Q. 7.

De Ecclesia.

XIX. **E**cclēsia Christi visibilis est^a cœtus fidelium, in quo verbum Dei purum prædicatur, & Sacramenta, quoad ea quæ necessario exiguntur, juxta Christi institutum recte administrantur. Sicut erravit Ecclesia Hierosolymitana, Alexandrina, & Antiochena; ita & erravit Ecclesia Romana, non solum quoad agenda, & ceremoniarum ritus, verum in his etiam quæ credenda sunt.

^a Act. 2. 42.

I Cum Religio sit quæ facit Ecclesiam, non autem Ecclesia quæ facit Religionem; Ecclesia (ex Religione discernenda est, non Religio ex

Ecclesia. Ecclesia igitur visibilis, (nam de invisibili, quæ ex Electis solis constat, hic non agitur) ea est, quæ Religionem Christi & Fidem in Patrem,

1-
0

os
ri-
er-
st,
ta
co-
oe-
um
bl-

6.
4.

e-
m
ad
ti
r-
i-
ia
e-
æ

fi-
ua
nic
ce-
in
m,

7

0

9.

19.1

2

3

4

5

6

7

0

19

10

11

his for his

20. 1

2

3

4

5

6

regne

7

8

9

10

11

12

Pat
San
in e
& s
stus
fun
que
deli
bus
om
men
ticu

X

fid

c I

qu

d u

te

cle

fer

de

du

a

c M

nes

Qu

om

cen

Fid

ren

in

hil

Patrem, Filium & Spiritum Sanctum tuetur, membra sua in eorum nomen baptizando, & sacram Cœnam, prout Christus instituit, celebrando. Hæc sunt de essentia Ecclesiæ; quæ salvis, Ecclesia non esse desinit, etiam si in cæteris quibusdam erret. neque enim omnis Error destruit Fundamentum. Ecclesiæ autem particulares possunt non tantum

errare, sed etiam à Christo penitus deficere. nam illud Christi, *Mat. 16. 16. de Catholica* tantum Ecclesia intelligendum est.

Nowell's Cat. p. 91. Hooker's Eccl. Pol. 1. 3. c. 1. Chillingworth's Rel. Prot. c. 3. Homily on Whitsunday, part 2. Prideaux Fasc. Controv. C. 4. §. 1. Q. 6. Pearson in Symbol. Art. 9.

De Ecclesiæ Auctoritate.

XX. ^a **H**abet Ecclesia Ritus sive Cærimonias statuendi jus, ^b & in fidei controversiis auctoritatem, ^c quamvis Ecclesiæ non licet quicquam instituire, ^d quod verbo Dei scripto adversetur, ^e neque ^f unum scripturæ locum sic exponere potest, ut alteri contradicat. Quare licet Ecclesia sit divinorum librorum testis & conservatrix, attamen ut ^g adversus eos nihil decernere, ^h ita præter illos, nihil credendum de necessitate salutis debet obtrudere.

^a Esth. 9. 27, 28. Job. 10. 22, 23. ^b Tit. 3. 10. 1 Tim. 1. 3. ^c Mat. 28. 20. ^d Rom. 3. 4. ^e Rom. 3. 2. ^f Act. 4. 19. ^g Gal. 3. 15.

¹ Ecclesia, i. e. Ti quos pene est Ecclesiastica Auctoritas. Quum eos curare oportet, ut omnia in Ecclesia fiant decenter & in ordine, & recta Fides servetur, Ritus & Cærimonias, sine quibus nihil in publicis Conventibus, nihil decenter & in ordine fieri

potest, statuendi jus habeant necesse est; nec non in Controversiis Fidei auctoritatem, ne disputationum certaminibus turbetur Ecclesiæ pax, & Hæreticorum sophismatis corrumpantur Fidelium animi.

Mason of the Authority of the Church. Hooker's Eccles. Pol.

Pol. 1.3. & 8. Potter of Church Government, C. 5. §. 2, 7.

2 Quamvis Ecclesiæ &c. Id si liceret, ludibrio propediem haberetur Verbum Dei, & ista

ipsa Ecclesiæ Auctoritas inter- cederet, instabili adeo funda- mento innixa.

3 Ita præter illos, &c. vid. Artic. 6.

De Auctoritate Conciliorum Generalium.

XXI. ¹ **G**eneralia Concilia, ² sine jussu, & voluntate principum congregari non possunt, & ubi convenerint, ³ quia ex hominibus constant, qui non omnes Spiritu, & [†] verbo Dei reguntur, & errare possunt, & interdum errarunt, etiam in his quæ ad ~~Deum~~ pertinent: ideo ~~quæ~~ quæ ab illis constituuntur, ut ad salutem necessaria, neque robur habent, neque auctoritatem, nisi ostendi possint è sacris literis esse desumpta.

^a Rom. 13. 1.

1 Cum Episcopis non liceat è Patria sua excurrere, & in aliorum Ditiones migrare, absque Principum licentia, non possunt sine voluntate Principum ad generalia concilia convenire.

Andrew's Sermon of calling Assemblies. Jewel's Apol. defen. part 6. c. 12. div. 2. &c.

Hooker's Eccl. Pol. 1. 8.

2 Quia ex hominibus &c. E-

piscopi æque sunt homines in Concilio ac extra Concilium, & humanis affectibus obnoxii; quare nil mirum, si, quod humanum est, errare possint: & de facto errasse constat.

Bilson of Christian Subjection, part 2. pag. 363. Pri- deaux Fasc. Cont. C. 4. Q. 4. Jewel's Apol. defen. part 4.

c. 22. div. 3, 4.

Δ. normam pietatis / De
† In margine, sub ¹ Italia, et,
ut videtur, recentiorē ma-
nu, verbo.

21.1

2

3

4

5 verbis corrected to verbo in the
margin but apparently in a later
6 hand

7

8 his quae ad normam pietatis perti-
nent: ideo quae

9

10

11

12

22. 1

2

3

4

5 *recon joined in the text*

6

7

8 *imo*

9

XXI

tiis, c
imagi
4 inv
anite
ftimo
tradit

a 1 Jo
d Act. 8

1 Pu
tur Rom
dam ap
post ha
animæ,
plene p

Hom
Stillings
Ch. of
Ans. to

Prideau
Q. 7. 7
2. c. 16

2 Ina
manesfe
ex super
Sancton
cipuus
Hic cu

De Purgatorio.

XXII. **D**Octrina Romanensium, de
^a Purgatorio, ^b de indulgentiis, ^c de ³ veneratione, & adoratione, tum imaginum, ^d tum reliquiarum, nec non ^e de ⁴ invocatione sanctorum, res est futilis, inaniter conficta, & nullis Scripturarum Testimoniis innititur: ~~immo~~ verbo Dei contradicit.

^a 1 Joh. 1. 7. Apoc. 14. 13. ^b 1 Joh. 1. 9. ^c Deut. 27. 15. ^d Act. 8. 2. ^e Plal. 65. 2. Apoc. 19. 10.

1 Purgatorium, uti fabulantur *Romanenses*, est locus quidam apud Inferos, in quo post hanc vitam purgantur animæ, quæ in hac vitâ non plene purgatæ fuerant.

Homily of Prayer, part 3. *Stillingfleet's* Idolatry of the Ch. of Rome p. 180. *Patrick's* Ans. to the Touch-stone, §. 47. *Prideaux* Fasc. Contr. c. 4. §. 2. Q. 7. *Jewel's* def. Apol. part 2. c. 16. div. 1.

2 Indulgentiis. Constant *Romanenses* Thesaurum quendam ex superfluentibus Christi & Sanctorum meritis, cujus præcipuus Dispensator est Papa. Hic cuicumque, & quantum

vult, horum meritorum applicat ad remittendas pœnas, quæ post remissas culpas manent luendæ. Hæc autem gratia dicitur *Indulgentia*.

Stillingfleet's Idolatry of the Ch. of Rome p. 478. *Patrick's* Ans. to the Touch-stone, c. 16.

3 De Veneratione. v. *Stillingfleet's* Idol. ch. 1. *Patrick's* Ans. to the Touch-stone, §. 34, 49. Hom. against Idolatry. *Jewel's* Reply, Art. 14. *Bilson* of Christ. Subj. part 4. p. 315.

4 De Invocatione. v. *Nowell's* Cat. p. 105. &c. *Prid.* Fasc. Contr. C. 4. §. 2. Q. 1. *Patrick's* Ans. to the Touchst. §. 33, 34. *Stillingfleet's* Idol. c. 2.

Nemo in Ecclesia ministret

~~*De Ministrando in Ecclesia.*~~

nisi vocatus.

XXIII.^a **N**ON licet cuicumque sumere
 sibi munus publice prædi-
 candi, aut administrandi Sacramenta in
 Ecclesia, nisi prius fuerit ad hæc obeunda
 legitime vocatus & missus. Atque illos le-
 gitime vocatos & missos existimare debe-
 mus, qui^b per homines, quibus potestas vo-
 candi ministros, atque mittendi in vineam
 Domini, publice concessa est in Ecclesia, co-
 optati fuerint, & asciti in hoc opus.

^a Hebr. 5. 5. Act. 20. 28. ^b Tit. 1. 5.

1 Cum Ministri Verbi & Sacramentorum Legatione pro Christo fungantur, 2 Cor. 5. 20. 6. 4. necesse est ut à Deo Auctoritatem accipiant & ab eo mittantur, neque sibi sumant istam Auctoritatem, nisi sint à Deo vocati. Porro, cum Deus, ex quo Apostolos vocavit, neminem immediate ad

Ministerium vocat, restat ut qui ad Ministerium vocantur, vocentur per eos, quorum est alios vocare. Sic Apostoli ordinarunt Presbyteros & Episcopos, & ab Apostolis ordinati alios deinceps ordinarunt.

Hooker's Eccl. Pol. 1. 5. §. 77.
 Potter of Ch. Governm. C. 4, 5.

Nemo in Ecclesia ministret nisi
vocatus

asciti

1. Agendum est in Ecclesia
2. lingua quæ sit populo nota

3.

4.

5.

6.

7.

1.

2.

3.

4

5.

6.

7. in nobis

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

Agendum est *quæ sit*
~~De loquenda~~ in Ecclesia lingua, *quam Po-*
pulos intelligit nota.

XXIV. ^a **L**ingua Populo non intellecta,
 publicas in Ecclesia preces
 peragere, aut Sacramenta administrare, ver-
 bo Dei, & primitivæ Ecclesiæ consuetudini
 plane repugnat.

^a Cum omnis Cultus di-
 vinus sit mentis potius quam
 corporis negotium, Cultus
 iste, in quo menti non est lo-
 cus, absurdus est & impius.

Homily of Comm. Prayer

and Sacraments. *Patrick's Ans-*
to the Touchst. §. 52. *Jewel's*
Reply, Art. 3. Nowell's Cat.
pag. 112. Bilson of Christian
Subj. part 4. pag. 393.

De Sacramentis.

XXV. ^a **S**acramenta à Christo instituta,
 non tantum sunt notæ profes-
 sionis Christianorum, sed ^a certa quædam
 potius testimonia, & efficacia signa gratiæ,
 atque bonæ in nos voluntatis Dei, per quæ
 invisibiliter ipse in nos operatur, nostram-
 que fidem in se non solum excitat, verum
 etiam confirmat.

^a Duo à Christo Domino nostro in Evan-
 gelio instituta sunt Sacramenta, scilicet
^b Baptismus & ^c Coena Domini.

Quinque illa vulgo nominata Sacramen-
 ta: scilicet Confirmatio, Pœnitentia, Ordo,
 Matrimonium, & Extrema Unctio, pro Sa-

i/
 20 *a/* camentis Evangelicis habenda non sunt, ut quæ, partim à prava Apostolorum imitatione profluxerint, partim vitæ status sunt in Scripturis quidem probati: sed Sacramentorum eandem cum Baptismo & Coena Domini rationem non habentes, ut quæ signum aliquod visibile, seu ceremoniam, à Deo institutum non habeant.

25 *Λ i/* 30 Sacramenta non in hoc instituta sunt à Christo ut spectarentur, aut circumferrentur, sed ut rite illis uteremur, & in his duntaxat qui digne percipiunt, salutarem habent effectum: Qui vero indigne percipiunt, damnationem (ut dⁱ inquit Paulus) sibi ipsis acquirunt.

a Act. 2. 38. i Cor. 10. 16. Eph. 5. 26. b Mat. 28. 19. c i Cor. 11. 23, 24, 25, 26. d i Cor. 11. 29.

1 Sacramenta sunt quidem Nota, quibus Christiani ab Infidelibus dignoscuntur; at sunt etiam visibilia signa invisibilis gratiæ, gratiamque quam signant digne accipientibus exhibent. id vero non ex vi sua, sed operatione Spiritus Sancti. Porro, cum ejus solus sit Sacramenta instituere, cujus est gratiam Sacramenti conferre, plura esse non possunt quam quæ Deus ipse instituit.

2 Illum autem duo tantum, Baptismum sc. & Coenam, instituisse constat; quoniam his tantum duobus Definitio Sacramenti convenit.

Homily of Comm. Prayer and Sacraments. *Nowell's Cat.* p. 137. *Hammond's Pract. Cat.* l. 6. s. 1. *Jewel's def. Apol.* part 2. C. 2. div. 2. *Hooker's Eccl. Pol.* l. 5. s. 37. *Priden's Pasc. Controv.* C. 6. Q. 1, 2.

~~hæc sacramenta sunt quibus Christiani ab Infidelibus dignoscuntur; at sunt etiam visibilia signa invisibilis gratiæ, gratiamque quam signant digne accipientibus exhibent. id vero non ex vi sua, sed operatione Spiritus Sancti. Porro, cum ejus solus sit Sacramenta instituere, cujus est gratiam Sacramenti conferre, plura esse non possunt quam quæ Deus ipse instituit.~~
 Δ quomodo nec penitentia De

16.

17.

18.

profluacrint

19.

20.

21.

22.

23.

institutam

24.

hiis

25.

26.

27.

28.

29.

30.

Ministorum malitia non tollit
efficaciam Institutionum divinarum

authoritate

hiis

Ministorum malitia non tollit efficaciam
~~De institutionum Divinarum, quod cum non~~
~~tollit malitiam Ministrorum.~~

XXVI. ¹ Q Uamvis in Ecclesia visibili, bonis mali semper sunt admixti, atque interdum ministerio Verbi & Sacramentorum administrationi praesint; tamen ² cum non suo, sed Christi nomine agant, ejusque mandato, & auctoritate ministrant, ³ illorum ministerio uti licet, ⁴ cum in verbo Dei audiendo, tum in Sacramentis percipiendis. ⁵ Neque per illorum malitiam effectus institutorum Christi tollitur, aut gratia donorum Dei minuitur, quoad eos qui fide, & rite sibi oblata percipiunt, quae propter institutionem Christi, & promissionem efficacia sunt, licet per malos administrantur.

⁶ Ad Ecclesiae tamen disciplinam pertinet, ut in malos ministros inquiratur, accusenturque ab his, qui eorum flagitia noverint; ⁷ atque tandem justo convicti judicio deponantur.

^a 1 Cor. 3. 5. ^b Mat. 23. 3. ^c Phil. 1. 15, 16, 18. ^d 1 Cor. 3. 7.
^e 1 Tim. 5. 19. ^f 3 Joh. 10.

¹ Ministri non sua sed Christi Sacramenta ministrant, & Ecclesia in percipiendis Sacramentis non illos sed Christum ipsum respicit; ideoque non tam a Ministris, quam a Christo ipso per manus Mini-

strorum Sacramenta percipit. Sacramentorum proinde Virtus & Efficacia non potest a Ministro utcumque improbo impediri, quum a Christo solo pendeat.

Whigg's def. Tract. 9. c. 3.

Ministorum malitia non tollit
efficaciam Institutionum Divinarum

authoritate

hiis

Ministorum malitia non tollit efficaciam

~~De institutionum Divinarum, quod cum~~

~~malitia malitiam detrahunt.~~

XXVI. **Q**Uamvis in Ecclesia visibili, bonis mali semper sunt admixti, atque interdum ministerio Verbi & Sacramentorum administrationi praesint; tamen^a cum non suo, sed Christi nomine agant, ejusque mandato, & auctoritate ministrant, ^b illorum ministerio uti licet, ^c cum in verbo Dei audiendo, tum in Sacramentis percipiendis. ^d Neque per illorum malitiam effectus institutorum Christi tollitur, aut gratia donorum Dei minuitur, quoad eos qui fide, & rite sibi oblata percipiunt, quae propter institutionem Christi, & promissionem efficacia sunt, licet per malos administrantur.

^e Ad Ecclesiae tamen disciplinam pertinet, ut in malos ministros inquiratur, accusenturque ab his, qui eorum flagitia noverint; ^f atque tandem justo convicti judicio deponantur.

^a 1 Cor. 3. 5. ^b Mat. 23. 3. ^c Phil. 1. 15, 16, 18. ^d 1 Cor. 3. 7.
^e 1 Tim. 5. 19. ^f 3 Joh. 10.

ⁱ Ministri non sua sed Christi Sacramenta ministrant, & Ecclesia in percipiendis Sacramentis non illos sed Christum ipsum respicit; ideoque non tam a Ministris, quam a Christo ipso per manus Mini-

strorum Sacramenta percipit. Sacramentorum proinde Virtus & Efficacia non potest a Ministro utcumque improbo impediri, quum a Christo solo pendeat.

Whig's def. Tract. 9. c. 3.

De Baptismo.

XXVII. ¹ **B**aptismus non est tantum professionis signum, ac criminis nota, qua Christiani à non Christianis discernantur, sed etiam est ² signum regenerationis, per quod, tanquam per instrumentum, ² recte Baptismum suscipientes, ^b Ecclesiæ inferuntur, ^c promissiones de remissione peccatorum, ^d atque adoptione nostra in filios Dei per Spiritum Sanctum visibiliter obfignantur, ^e ³ fides confirmatur, & vi divinæ invocationis gratia augetur.

⁴ Baptismus parvulorum omnino in Ecclesia retinendus est, ^f ut qui cum Christi institutione optime congruat.

^a Tit. 3. 5. ^b 1 Cor. 12. 13. ^c Hebr. 10. 22. ^d Gal. 3. 26, 27. ^e A& 2. 41, 42. ^f Mat. 28. 19. 1 Cor. 7. 14. Marc. 10. 14.

¹ *Baptismus* apud sacros Scriptores quamvis *Ablutionem* denotat, sive per immersionem, sive asperionem; utrovis modo fiat, Gratiā per Sacramentum hoc collatā probe indicat. Quippe, sicut Sordes corporis aquā, ita animæ maculæ per remissionem peccatorum eluuntur: & ut in immersione nos sepeliri & resurgere cum Christo, ita in asperione nos mori & renasci innuitur.

² *Recte baptismum suscipientes*, i. e. in nomine Patris, Filii & Spiritus Sancti, una cum se-

ria Fidei & Resipiscentiæ professione.

³ *Fides* augetur, in adultis saltem; quin & pro infantibus Deum ab Ecclesiā frustra invocari Quis autumat?

⁴ *Baptismus Infantum*. Nam talium esse Regnum Dei asserit Christus; & omnes gentes (gentes autem tam ex infantibus quam ex adultis constant) baptizari jubet.

Nowell's Catech. pag. 141. *Hammond's Pract. Cat.* l. 6. §. 2, 3. *Wall's History of Infant Bapt. and Conference.* *Walker's modest Plea.* *Jewel's def. Apol.* part 2. c. 11. div. 3.

De

7. 1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

.C.

1.

2.

3.

4.

5.

sese

6.

7.

8.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

Spirituali

16.

17.

18.

19.

20.

21.

22.

23.

24.

De Coena Domini.

XXVIII. ¹ COENA Domini non est tantum ^a signum mutuae benevolentiae Christianorum inter se, ^b verum, ^{se/} potius est Sacramentum nostrae per mortem Christi redemptionis. ⁵

Atque adeo, rite, digne, & cum fide sumentibus, ^c panis quem frangimus est communicatio corporis Christi: similiter poculum benedictionis, est communicatio sanguinis Christi. ¹⁰

Panis & Vini ² Transubstantiatio in Eucharistia, ex sacris literis probari non potest. Sed ^d apertis Scripturae verbis adversatur, Sacramenti naturam evertit, & multarum ¹⁵ superstitionum dedit occasionem.

^e Corpus Christi datur, accipitur, & manducatur in Coena, ³ tantum coelesti & spiritali ratione; ^f Medium autem quo corpus Christi accipitur, & manducatur in Coena, ²⁰ ⁴ fides est.

Sacramentum Eucharistiae, ⁵ ex institutione Christi non servabatur, circumferebatur, elevabatur, nec adorabatur. ²⁴

* Corpus Christi datur, accipitur, et manducatur in cena tanquam celesti & spiritali ratione; Christus in celum ascendens corpori suo immortalitatem dedit, naturam non abstulit, humana enim naturae veritatem, juxta scripturam, perpetuo retinet, quam uno & definito loco esse, et non in multa vel omnia simul loca diffundi oportet. Quum igitur Christus in celum sublatus ibi usque ad finem seculi sit permanens, atque inde non aliunde, ut loquitur Augustinus, venturus sit ad iudicandum vivos & mortuos, non debet quisquam fidelium carnis ejus & sanguinis realem et corporalem, ut loquentes, praesentiam in eucharistia vel credere vel profiteri.

* Primo interchantur haec verba, sed postea minus notata, & numerus linearum quae in hac pagina continerentur simul mutabatur, ita ut ante subscriptionem rejecta videntur. Nas

Smith Cat. Libb. Manuscript: C.C.C.C.

2 *Transubstantiatio*, i. e. Substantiæ panis & vini in Substantiam Carnis & Sanguinis Christi conversio. Res, si rationi & sensibus ulla sit fides, absurdissima; & cui à Scriptura contradicatur, quæ panem & poculum etiam post consecrationem panem & poculum esse dicit: quin & ab ipso Missæ Canone, in quo oratur ut Eucharistia fiat nobis Corpus & Sanguis Domini; unde ita in se non esse plane innuitur. Sacramenti quinetiam naturam everit; nihil enim potest esse sui Sacramentum. Denique superstitionibus, elevationi sc. circumgestationi, imo & *Apollatele* occasionem dedit.

Nowell's Cat. p. 150. Jewel's def. Apol. part 2. C. 13. div. 1. and Reply, Art. 5, 10, 25, 26. Rubrick aft. the Communion Service. Mason de Min. Angl. l. 5. c. 6. Tillotson's discourse against Transubstantiation.

3 *Cælesti & Spirituali ratione.* Terreno enim & coporali modo id facere, flagitium & facinus esse dicit *Augustinus*.

Ideoque textum istum Jo. 6. 53. Nisi manducaveritis carnem filii hominis & sanguinem biberitis, non habetis vitam in vobis, figuram esse ait, "quæ præcipit passioni Domini esse communicandum, & suaviter & utiliter recondendum in memoria, quod pro nobis Caro ejus crucifixa & vulnerata sit." *Augustin. de doctr. Christiana l. 3. c. 16.*

4 *Medium autem &c.* Cum dicat Christus nisi manducaveritis &c. non habetis vitam Jo. 6. 53. Idemque dicat, Qui credit in me habet vitam æternam. *ib. v. 47.* patet medium quo manducatur esse Fidem.

Homily on the Sacrament, part 1. *Nowell's Cat. p. 77, 150. Jewel's def. Apol. part 2. c. 23. div. 1. Bilson of Christian Subj. part 4. p. 582. &c.*

5 Dixit Christus Accipite, edite, bibite; non servate, circumferete &c.

Jewel's def. Apol. part 2. C. 15. divis. 1. and Reply, Art. 7, 8, 9.

Impii non manducant corpus Christi
~~*De manducatione corporis Christi, & impiorum*~~
~~*illud non manducant*~~
in non cane.

XXIX. **I**mpii, & fide viva destituti, licet carnaliter, & visibiliter (ut *Augustinus* loquitur) corporis, & sanguinis Christi Sacramentum, dentibus premant, nullo

29.1 Impii non manducant corpus
2 Christi in usu cono.

29.

4

5

6

De

29. 7

0

9

10

30. 1

2

3

4

5

6

Imp

numo

a n
ci
tur
du

Com
Fide
oni
quid
fint
Syn

XX

De
on
aq

I
fit r
faria
qu
repr
cato
fapi
pori
vero
corp
nam
sed
San
est,
IT.

^a nullo tamen modo Christi participes efficiuntur. ^b Sed potius tantæ rei Sacramentum, seu Symbolum, ad iudicium sibi manducant, & bibunt.

10

^a 1 Joh. 1. 6, 7.

^b 1 Cor. 11. 29.

1 Articulus hic est prioris Consecrarium. Nam quum Fides est medium Manducationis Sacramentalis, ut Impii, quibus non est Fides, Christi sint participes impossibile est. Symbola vero accipientes ad

iudicium accipiunt, & peccant in Christum res sacras indigne tractando.

Nowell's Cat. p. 153, 154. Bilson of Christian Subj. part 4. pag. 628.

De utraque Specie.

XXX. ^a 1 **C**alix Domini laicis non est denegandus, utraque enim pars Dominici Sacramenti, ex Christi institutione, & præcepto, omnibus Christianis, ex æquo administrari debet.

^a 1 Cor. 11. 26, 27, 28.

1 Si una pars Sacramenti sit magis quam altera necessaria, Calix ita esse videtur. quum iste Sanguinem Christi repræsentet, cui Remissio peccatorum Redemptioque nostra sæpius in Scriptura quam corpori attribuitur. Nugantur vero *Romanenses* dum dicunt corpori Sanguinem adesse; nam in Eucharistia non Vitam sed Mortem Domini, in quâ Sanguis à corpore separatus est, commemoramus. 1 Cor. 11. 26. *Luc. 22. 19, 20.* Chri-

stus etiam ipse huic sacrilegio viam consulto præclufit iubendo, ut omnes de Calice biberent *Mat. 26. 27. & Marc. 14. 23.* omnes bibisse dicitur, quod de pane comedendo nusquam dictum est.

Nowell's Cat. p. 149. Jewel's def. Apol. part 2. c. 12. div. 3. and Reply, Art. 2. Discourse of Communion in one kind. Hammond's Pract. Cat. 1. 6. §. 4. Bilson of Christ. Subj. part 4. pag. 494.

De unica Christi Oblatione in Cruce perfecta.

XXXI. ^a **O**blatio Christi semel facta, perfecta est redemptio, propitiatio, & satisfactio pro omnibus peccatis totius mundi, tam originalibus, quam actualibus. ^b Neque præter illam unicam, est ulla alia pro peccatis expiatio; ² unde missarum sacrificia, quibus, vulgo dicebatur, sacerdotem offerre Christum in remissionem poenæ, aut culpæ, pro vivis & defunctis; ^c blasphema figmenta sunt, & perniciosæ imposturæ.

^a Hebr. 10. 10. 1 Joh. 2. 2. ^b Hebr. 10. 26. ^c Hebr. 9. 25, 26.

1 Hæc Oblatio semel in cruce facta est: quæ cum sufficiens sit, alia non opus est; cum etiam perfecta, non debet iterari.

2 Unde missarum &c. Si Christus ipse in Missa vere offertur in remissionem, vere occiditur, *Hebr. 9. 25, 26.* & Sanguis ejus vere effunditur; nam sine sanguinis effusione nulla est remissio. *Hebr. 9. 22.* Hoc certe, si quod aliud, blasphemum est figmentum. Si mystice tantum offertur, hoc est, si in Missa Sacrificium illud

unicum in cruce oblatum de novo in altare repræsentetur, in Missa non est verum, proprium, & propitiatorium Sacrificium, uti credunt *Romanenses*; sed tantum veri, proprii, & propitiatorii Sacrificii Commemoratio, uti credunt *Reformati*.

Nowell's Cat. p. 152, 153. Mason de Min. Angl. l. 5. Potter of Ch. Government C. 5. §. 4. Jewel's Reply, Art. 17. Prideaux Fasc. Cont. C.6. Q.6. Bilson of Christian Subj. part 4. pag. 505.

31. /

2

3

7

5 *Tocius*

6

7

CP

9.

10

11

12.

32. 1

2

3

c/ 5 4

5

10 6

7

8

9

33. 1

2

3

4

5

6

7

8

9

Excommunicati vitandi sunt

De Conjugio Sacerdotum.

XXXII. ^a **E**Piscopis, Presbyteris, & Diaconis nullo mandato divino præceptum est, ut aut coelibatum voveant, aut à matrimonio abstineant. ^b Licet igitur etiam illis, ut cæteris omnibus Christianis, ubi hoc ad Pietatem magis facere judicaverint, pro suo arbitratu matrimonium contrahere.

^a 1 Tim. 3. 2, 11. 1 Cor. 9. 5. ^b Hebr. 13. 4.

1 Cum Apostoli suas haberint & circumduxerint uxores, 1 Cor. 9. 5. & quales esse debent Presbyterorum & Diaconorum uxores doceat Apostolus, 1 Tim. 3. 11. patet legitimum esse Clericis matrimonii usum.

Jewel's Def. Apol. part 2. C. 8. div. 1. Hall's Letter to Whiting, Dec. 2. Epist. 3. and Honour of the married Clergy. Patrick's Answ. to the Touch-stone, §. 4. Treatise of the Celibacy of the Clergy.

De Excommunicatis vitandis sunt.

XXXIII. ^a **Q**UI per publicam Ecclesie denunciationem rite ab unitate Ecclesie præcisus est, & excommunicatus, ^b is ab universâ fidelium multitudine (donec per poenitentiam publice reconciliatus fuerit arbitrio Judicis competentis) ^c habendus est tanquam Ethnicus & publicanus.

^a 1 Cor. 5. 3, 4. ^b 1 Cor. 5. 11, 13. ^c Mat. 18. 17.

1 Cum Ecclesia sit Sanctorum Societas Christo subiecta, Quid æquius quam ut iste, qui

in Christum rebellis flagitiis suis nomini Christiano dedecus inurit, ab Ecclesie communione

munione arceatur, & ut Ethnicus habeatur, qui Ethnicam agit vitam? Talein omnes notare oportet, neque cum eo commercium habere, ut pudeat. 2 *Theß.* 3. 14. Quod si resipiscat, in communionem denuo restituendus est. Sed interim observandum est, quod Excommunicatio nulla vincula naturalia solvat, quin

Subditi in Principes, Uxores in Maritos, Liberi in Parentes, Servi in Dominos, utcumque excommunicatos, & vicissim, sua quisque officia præstare debent, cum hæc debita sint nullo habito Religionis respectu.

Potter of Ch. Government, Ch. 5. §. 8. Whiggi's Defence, Tract. 18.

De Traditionibus Ecclesiasticis.

XXXIV. ^a **T**raditiones atque ceremonias easdem, non omnino necessarium est esse ubique, aut prorsus consimiles. Nam ^{e/5} ut variæ semper fuerunt, & mutari possunt, pro Regionum, ~~tempo~~ ^{tempo} & morum diversitate, modo nihil contra verbum Dei instituatur.

¹⁰ Traditiones, & ceremonias Ecclesiasticas, quæ cum verbo Dei non pugnant, & sunt ^{th/} auctoritate publica institutæ, atque probatæ, quisquis privato consilio volens, & data opera, publice violaverit, is, ut qui peccat in publicum ^b ordinem Ecclesiæ, quique lædit ^c auctoritatem Magistratus, & qui infirmorum ^d fratrum conscientias vulnerat, publice, ut cæteri ^e timeant, arguendus est.

²⁰ Quælibet Ecclesia particularis, five Nationalis, auctoritatem habet instituendi, mutandi aut abrogandi ceremonias, aut ri-

[†] *Temporum additur in max- tus gine.*

Traditiones Ecclesiasticae

et

temporum omitted in the text but
inserted with pencil in the margin

authoritate.

authoritatem

authoritatem

authoritate

De Homiliis omitted

Edwardi

Catalogus Homiliarum

gene.

tus Ecclesiasticos, humana tantum auctoritate institutos, modo omnia ad ædificationem fiant.

23

a Rom. 14. 17. *b* 1 Cor. 14. 40. *c* Rom. 13. 1. *d* 1 Cor. 8. 12.
e 1 Tim. 5. 20. *f* Rom. 14. 19.

1 Ritus & Cæremoniæ sunt res ex se indifferentes; at cum auctoritate Ecclesiastica sanciantur, ab omnibus debent observari ob reverentiam isti auctoritati debitam, cujus auctor est Deus; qui etiam jussit ut obediremus Præpositis nostris atque iisdem subjici. *Hebr.* 13. 17. Qui aliter facit est Schismaticus.

2 Quælibet Ecclesia particularis &c. Hujusmodi enim Ecclesiæ sunt auctoritate pares,

adeo ut una in alteram non habeat potestatem, omnium vero Rex & Dominus est Christus. Unde in iis rebus, quas ille nec jussit nec prohibuit, unaquæque Ecclesia libertate sua pro re nata uti possit.

Preface to the Comm. Pr.
Hooker's Eccl. Pol. 1. 3. & 4.
§. 13. *Whig's Defence, Tract.*
2. *Prideaux Fasc. Contr.* C. 4.
§. 3. Q. 5.

~~De Homiliis~~

XXXV. **T**OMUS secundus Homiliarum, quarum singulos titulos huic articulo subjunximus, continet piam & salutarem doctrinam, & his temporibus necessariam, non minus quam prior Tomus Homiliarum, quæ editæ sunt tempore *Edwardi Sexti*: Itaque eas in Ecclesiis per ministros diligenter, & clare, ut à populo intelligi possint, recitandas esse judicavimus.

10

Catalogus ~~De nominibus~~ Homiliarum.

Of the right use of the Church.
Against Peril of Idolatry.
Of repairing and keeping clean of Churches.

E 2

Of 15

Of Good works,

First, of Fasting.

Against gluttony and drunkenness.

Against excess of Apparel.

Of Prayer.

Of the place and time of Prayer.

That Common Prayers and Sacra-
ments ought to be ministred in a known
Tongue.

Of the reverent Estimation of Gods
word.

Of Almes doing.

Of the Pativity of Christ.

Of the Passion of Christ.

Of the Resurrection of Christ.

Of the worthy receiving of the Sacra-
ment of the Body and Blood of Christ.

Of the gifts of the Holy Ghost.

Of the Rogation days.

Of the state of Matrimony.

Of Repentance.

Against Idleness.

Against Drunkenness.

In hoc Articulo, Doctrina
in Homiliarum libris contenta
asseritur contra Romanenses, qui
illam pravitate Hæreticæ da-
mnarunt; & eandem in Ec-
clesiis recitatio approbatur
contra Puritanos, qui contem-
derunt nihil præter Scripturas
sacras in Ecclesiis esse pu-
blice legendum.

Whigfi's Def. Tract. 21.
Hooker's Eccl. Pol. l. 5. §. 20.

Veritas autem hujus Arti-
culi Equitalque ex ipsa Ho-
miliarum lectione optime pa-
tebit. Et omnium profecto
interest, eorum præsertim qui
Articulis hisce subscripturi
sunt, Homilias serio perlegere.
Liber certe est utilissimus, in
quo evolvendo nunquam pœ-
nitebit opera quasi male col-
locata.

De

16.

17.

18.

19.

20.

21.

22.

23.

24.

25.

26.

27.

28.

29.

30.

31.

32.

33.

34.

35.

36.

37.

38.

16.

17.

18.

19.

20.

21.

22.

23.

24.

25.

26.

27.

28.

29.

30.

31.

32.

33.

34.

For the Rogation days

35.

36.

37.

38. Against Rebellion - omitted -

of Apparel

The argument omitted

1.

2.

3.

4.

Edwardi — authoritate

5.

6.

7.

8.

9.

Edwardi.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

1.

2.

3.

4.

~~De Epistoporum & Diaconorum Consecratione.~~

XXXVI. **L**ibellus de consecratione Archiepiscoporum, & Episcoporum, & de ordinatione Presbyterorum & Diaconorum, editus nuper temporibus Edwardi VI. & auctoritate Parliamenti illis ipsis temporibus confirmatus, omnia ad ejusmodi consecrationem, & ordinationem necessaria continet, & nihil habet, quod ex se sit, aut superstitiosum, aut impium: itaque quicumque juxta ritus illius libri consecrati, aut ordinati sunt, ab anno secundo prædicti regis Edwardi, usque ad hoc tempus, aut in posterum juxta eosdem ritus consecrabitur, aut ordinabitur, rite atque ordine, atque legitime statuimus esse, & fore consecratos & ordinatos.

* A&. 6. 6. 13. 3. 1 Tim. 4. 14. 2 Tim. 1. 6.

I Si quid deest Ordinationi, cujus Forma in libello isto praescribitur: id est vel ex parte Ordinantium; hi autem sunt Episcopi. vel ex ordinandi modo; iste autem est Impositio manuum cum aptis precibus. vel demum ex parte Ordinandorum; hi autem probati sunt quoad Fidem,

Mores, & Scientiam. Nihil ergo ad justam plenamque ordinationem desideratur.

Mason de Minist. Anglic.
Bedel's Answ. to Waddesworth
c. II. Prideaux Fasc. Contr.
C. 4. S. 3. Q. 7. Hooker's Eccl.
Pol. l. 5. §. 77. A Vindication
of the ordinations of the Ch.
of England.

De Civilibus Magistratibus.

XXXVII. **R**egia Majestas in hoc Angliæ regno, ac cæteris ejus dominiis, summam habet potestatem, ad quam

1. *non* quam omnium statuum hujus regni, five
 2. illi Ecclesiastici sint, five ~~Civiles~~, in omni-
 3. bus causis, suprema gubernatio pertinet, &
 4. nulli externæ jurisdictioni est subiecta, nec
 5. esse debet.

10. Cum Regiæ Majestati summam gubernationem tribuimus, quibus titulis intelligimus, animos quorundam calumniatorum offendi, ^a non damus Regibus nostris, aut verbi Dei, aut Sacramentorum administrationem, quod etiam inunctiones ab Elizabetha Regina nostra, nuper editæ apertissime testantur: sed eam tantum prærogativam, quam in Sacris Scripturis à Deo ipso, omnibus piis Principibus, videmus semper
 15. fuisse attributam, hoc est, ut omnes ^b status, atque ordines fidei suæ à Deo commissos, five illi ^c Ecclesiastici sint, five Civiles, in officio contineant, & contumaces, ac delinquentes, gladio civili coerceant.

20. ^d Romanus Pontifex nullam habet jurisdictionem in hoc Regno Angliæ.

Civiles ^e ~~Leges Regni~~ possunt Christianos propter capitalia, & gravia crimina, morte punire.

30. ^f Christianis licet, ex mandato Magistratus, arma portare & iusta bella administrare.

^a 2 Chron. 26. 16. &c. ^b Rom. 13. 1. 1 Pet. 2. 13. ^c 1 Reg. 2. 26, 27, 28, 29, &c. ^d 1 Pet. 4. 15. ^e Rom. 13. 4. ^f Luc. 3. 14. Act. 10. 1.

1. Cum Reges sint ex officio custodes utriusque tabulæ, que ac Laici eorum imperio subjiciantur, & de omnibus necesse est ut Ecclesiastici & causis, tam quæ Pietatem erga Deum,

sure non..

Leges Civiles

1. Christianorum bona non sunt
2. communia

3.
4.
5. falso jactant

6. hiis

Deum, quam quæ Justitiam inter homines spectant, cognoscendi potestatem habeant. Hanc auctoritatem pii Principes apud Judæos, & Christiani Imperatores in primitiva Ecclesia obinuerunt. Quicunque autem affirmabit Reges nostros eandem non habere, ipso facto excommunicandus est. Canon 2.

Jewel's Def. Apol. part 6. C. 11. div. 1. Whig's Defence Tract. 20. Bilson of Christian Subj. part 2. Hooker's Eccl. Pol. 1. 5. §. 1. & 1. 8. Prideaux Fasc. Contr. C. 4. §. 2. Q. 3, 6. Scott's Christian life part 2. C. 7. Sect. 10.

2 Romanus Pontifex &c. Quo autem jure haberet? An ut Petri Successor? At Apostoli omnes auctoritate pares; quin etiam Paulus Gentium fuit Apostolus, Petrumque ipsum redarguere non veritus est. Gal. 2. 9, 14. An jure Patriarchatus? Anglia autem extra Patriarchatum Romanum. An

Constantini donationis? Ridicula nimis Impostura. An Conversionis nostræ ad Fidem? Omnes igitur Ecclesiæ, ne Romana quidem excepta, Hierosolymitana subiecta, nullæ autem Romanæ nisi quæ illi fidem acceptam refert. Britanni autem diu ante Augustinum Papæ legatum ad fidem conversi. Quare Pontifex Romanus negotiis nostris sese immiscens, est ad hoc innoxius.

Jewel's Def. Apol. part 4 C. 14. div. 1. Bilson of Christian Subj. part 1. Hammond of Schism c. 4, 5, 6, 7. Prideaux Fasc. Contr. C. 4. §. 3. Q. 1. Mason de Ministr. Angl. 1. 4. c. 3, 4, 15, 16. Bishop Lloyd's Hist. account of Ch. Gov. c. 2.

3 Deus ipse principes gladio induit, Rom. 13. 4. Justitiæ tam civilis quam bellicæ instrumento. Frustra autem gestaretur gladius, quo uti non liceret.

Hammond's Pract. Catech. 1. 2. §. 5.

~~De illicita bonorum Communicatione~~
Christianorum bona non sunt communia.

XXXVIII. **F**acultates & bona Christianorum non sunt communia,

quoad jus & possessionem (ut quidam Anabaptistæ jactant)^b debet tamen quisque de his quæ possidet, pro facultatum ratione, pauperibus eleemosynas benigne distribuere.

^a Act. 5. 4. Rom. 13. 7, 8. ² Thes. 3. 12. ^b Mat. 25. 34, &c. 1 Tim. 6. 18.

Ipsa communicandi & pauperes sublevandi præcepta testantur suum esse cuique proprium. Nam qui communicat

de proprio communicat, & si omnia essent communia, nemo esset pauper, nemo dives.

Homily of Almsdeeds.

De

Licet Christianis Jurare
~~De Jurejurando~~

XXXIX. **Q**uemadmodum juramen-
 tum vanum, & temerarium
 à Domino nostro Jesu Christo, & Apostolo
 ejus Jacobo, Christianis hominibus inter-
 dictum esse fatemur: ita Christianam
 Religionem minime prohibere censemus,
 quin jubente magistratu in causa fidei, &
 charitatis jurare liceat, modo id fiat juxta
 Prophetæ doctrinam, in justitia, in judi-
 cio, & veritate. X.

Mat. 5. 34. Jac. 5. 12. Mat. 26. 63, 64. Jer. 4. 2.

Juramenta vana tantum &
 temeraria illicita esse hinc
 constat, quia Christus ipse pro
 tribunali jurejurando adactus
 jurare non recusavit.

Hammond's Pract. Cat. l. 2.
 s. 8. Nowell's Cat. pag. 20, 21.
 Homily against Swearing, part
 I. Sanderson. de oblig. Juram.
 Prælect. I.

Confirmatio Articulorum.

HIC liber antedictorum Articulorum
 jam denuo approbatus est, per as-
 sensum & consensum Serenissimæ Reginae
 Elizabethæ Dominæ nostræ, Dei gratia
 Angliæ, Franciæ, & Hiberniæ Reginae De-
 fensoris Fidei, &c. retinendus & per totum
 Regnum Angliæ exequendus. Qui Articuli,
 & lecti sunt, & denuo confirmati, subscrip-
 tione D. Archiepiscopi & Episcoporum
 superioris domus, & totius Cleri inferioris
 domus in Convocatione, A. D. 1571.

MUSEUM
 BRITANICUM

F I N I S.

X.

XL. Resurrectio ^{mortuorum} nondum est facta.

Resurrectio mortuorum non adhuc facta est, quasi tantum ad animum pertineant, qui per Christi gratiam a morte peccatorum excitetur, sed extremo die quoad omnes qui obierunt expectanda est.

Tum enim vitæ Defunctis, ut scripturae manifestissime testantur, propria corpora carnes et ossa restituentur, ut homo integer prout se gessit in corpore sive bonum sive malum reportet.

XLII. Defunctorum animæ neque cum corporibus intereunt neque ociose dormiunt.

Qui animas Defunctorum prædicant usque ad diem iudicii absque omni sensu dormire aut illas asserunt una cum corporibus mori et extrema die cum illis excitandas, ab orthodoxa fide, quæ nobis in sacris literis traditur prorsus dissentiunt.

XLII. Non omnes tandem servandi.

Ali quoque damnatione digni sunt, qui
conantur hodie perniciosam opinionem
instaurare, quod omnes quantumvis
impii servandi sunt cum definito
tempore a justitia divina de ad-
missis flagitiis luerunt.

Naymth. p. 193 - l. 26. Art. 28
omittitur et in her accipitur
manducatur -

lin. 31. scripturam pro scriptu
ras.

p. 194. leg. lin. 3.

He. Resurrectio mortuorum
nondum est facta. -

lin. 7. per manifestatur, leg.
manifestissime testantur

Variation~~s~~ in spelling not
always noted.